

Обожавање Бога

«Српски – Serbian – صربي»

Мухаммед б. Ибрахим б. Абдуллах Ет-
Тувејџири

Превод: Фејзо Радончић

Ревизија: Љубица Јовановић

2014 - 1435

IslamHouse.com

{ العباداة }

« باللغة الصربية »

محمد بن إبراهيم بن عبد الله التويجري

ترجمة: فيزو رادونتشيتش

مراجعة:

ليوبيتسا يوفانوفيتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Обожавање Бога

Значење ибадета (обожавање):

Онај ко заслужује да се обожавања јесте Бог Једини, а реч обожавање се односи на две ствари:

1. Обожавање, а обожавање је понизност Богу извршавајући наредбе и клонећи се забрана и то из љубави према Њему и изражавања величине.

2. Са чиме или како се обожава, а то обухвата све што Бог воли и чиме је задовољан од скривених и јавних речи и дела попут молбе, спомињања Бога, намаза, љубави и сл. Намаз је нпр. богослужење, чињење намаза је обожавање Бога. Дакле, обожавамо само Бога из понизности према Њему, љубави и изражавања величине, и не обожавамо Га осим с оним што је прописао.

Мудрост у стварању људи и цина

Узвишени Бог није створио цине¹ и људе случајно или ради забаве, није их створио да једу и

¹ Цин, у преводу *непознато*, у исламској терминологији означава биће из паралелног, људима невидљивог духовног света на Земљи, организовано слично људском свету а потпуно различито од света анђела. Иблис (ђаво, луцифер, сотона) је биће из цинског света. Међутим, нису сви цинни ђаволи, неверници. Међу њима има верника муслимана, хришћана,

пију, да се забављају и играју или смеју и уживају, него их је створио због важне ствари, да Га обожавају, величају и да Му се покоравају: извршавајући наредбе и клонећи се забрана, заустављајући се на границама које је Он одредио и остављајући било коју врсту обожавања било коме мимо Њега. Рекао је Бог:

Џинове и људе сам створио само зато да Ми ибадет чине. Ја не тражим од њих опскрбу нити желим да Ме хране, опскрбу даје једино Аллах, Моћни и Јаки! (Кур'ан, поглавље Ез-Заријат, 56 - 58)

Па ако тако поступе, биће срећни на овоме свету и биће победници на Судњем дану у Рају у близини свога Господара као што им је обећао:

Они који су се Аллага бојали биће у Рајским баштама и поред река на месту у коме ће бити задовољни, код Владара Свемоћнога.

(Кур'ан, поглавље Ел-Камер, 54-55)

јевреја и припадника осталих конфесија, слично људском свету. Док је сваки ђаво тј. сотона џинског рода. Бог је џинове створио од пламена ватре, људе од иловаче- земље, а анђеле од светлости.

Мудрост обожавања

Извршење Божијих наредби и клоњење Његових забрана је изграђено на веровању у Бога и стално присећање у срцу величине Створитеља и Владара. То се постиже мноштвом зикра (спомињањем Бога) и захвале, те размишљајући о Његовим ајетима (одломцима из Курана) и Његовим створењима. Да би ово присећање оставило јак утицај на срце и да би што дуже трајало, Бог је својим робовима прописао дело које се стално понавља и које их стално подсећа тј. богослужење. Када се веровање повећа и када ојача, улепшају се дела, речи и понашање, па се стања поправе победом у срећи на оба света, а супротно од тога бива супротним.

Рекао је Узвишени Бог:

О верници, често Аллаха спомињите и хвалите, ујутру и навече Га величајте.

(Кур'ан, поглавље Ел-Ахзаб, 41 - 42)

А да су становници села и градова веровали и греха се клонили, Ми бисмо им благослове (берекете) и с неба и из земље слали, али, они су порицали, па смо их кажњавали за оно што су зарадили. (Кур'ан, поглавље Ел-А'раф, 96)

Пут побожности

Ибадет (обожавање) је саграђено на две велике основе: потпуна љубав и потпуна понизност Богу Јединоме.

Ове две основе су изграђене на два велика темеља: на спознаји Божијих благодати, добротина и милости која изискује љубав према Њему, као и спознаја мана (несавршености) душе и дела која изискују потпуну понизност према Богу, Великом и Силном.

Најкраћи пут човека до Бога јесте пут осећаја сиромаштва и потребе за Богом, тако да себе не види осим пропалим, никога на видику, не види разлог нити средства која би му могла помоћи, него сведочи потпуну потребу ка своме Господару, јер ако то изгубим, изгубио је све и пропао је.

Рекао је Узвишени Бог:

Од Аллаха је свака благодат коју уживате, а чим вас невоља каква задеси, опет од Њега гласно помоћ тражите. (Кур'ан, поглавље Ен-Нахл, 53)

О људи, ви сте сиромашни, ви требате Аллаха, а Аллах је независан и хвале достојан. (Кур'ан, поглавље Фатир, 15)

Људи потпуног ибадета

Најпотпунијег обожавања су посланици и веровесници, јер имају најпотпунију спознају и знање о Богу и Његовим именима, својствима, делима и Његовим ризницама, имају знање о Његовом обећању и претњи, и највише Га воле и највише Га величају, па им је Бог повећао благодати њиховим слањем ка људима, тако да су добили благодат посланице и благодат посебне побожности.

У томе их следе искрени чија је потврда и признање Бога и Његовог Посланика потпуна и који су устрајали на Његовој наредби.

Затим шехиди (погинули борци на Божијем путу) који су посведочили Истини и своје животе уложили ради Истине, а затим добри људи. А врата Племенитог су отворена оном ко жели да на њих покуца:

Они који су послушни Аллаху и Посланику биће у друштву веровесника, и праведника, и шехида, и добрих људи, којима је Аллах милост Своју даровао. А како ће они дивни другови бити!
(Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, 69)

Право Бога код својих робова

Право Бога код становника небеса и Земље јесте да Га обожавају и да Му не приписују судруга, да Му се покорава а не греша, да Га се сећа а не заборавља, да Му се захваљује а не пориче, а ко је тај ко није урадио супротно оном ради чега је створен због немоћи, незнања, претеривања и попуштања у вери, па тражимо опроста од Бога и кајемо Му се због тога.

Зато, ако би Бог казнио становнике небеса и Земље, казнио би их праведно јер су у Његовој власти, а ако би им се смиловао, Његова милост би им била боља од њихових дела.

Преноси се од Муаза ибн Џебела, , да је рекао:

„Јахао сам иза Божијег Посланика, мир над њим, на магарцу који се зове Уфејр, па ми је рекао: ‘О Муазе, знаш ли које је Божије право према Његовим робовима, а које је право робова према Богу?’ Рекао сам: ‘Бог и Његов Посланик најбоље знају!’ Он рече: ‘Заиста је Божије право код робова да Га обожавају и да Му ништа не придружују (не чине многобоштво), а право робова према Богу је да Он не кажњава оног који Му није многобоштво чинио.’ Рекао сам: ‘О Божији Посланиче, хоћу ли обрадовати свет?’ Рекао је:

‘Немој их обрадовати, јер би се у то поуздали (па би занемарили рад).’²

Потпуност обожавања

1. Дужност сваког Божијег роба према Богу се испољава кроз пет темеља: извршавање наредби, клоњење забрана, захвала на благодатима, тражење опроста за грехе, стрпљивост над недаћама; па ко уради све што ови темељи захтевају Бог ће га учинити срећним и на овом и на будућем свету.

2. Узвишени Бог искушава Своје робове да испита њихову стрпљивост и обожавање, не да би их уништио или казнио, јер Бог има право да се обожава како у срећи тако и у тузи, како у оном што се воли тако и у оном што се не воли, а већина људи Бога обожава у оном што воле. Али сврха свега јесте обожавати Бога у тешкоћи и у оном што се не воли, и у томе су људи различити.

Абдест (ритуално прање пре обављање молитве, читање Кур'ана и сл.) са хладном водом у летњем добу је обожавање Бога, као што је и женидба са лепом женом обожавање Бога, али исто тако, абдест хладном водом у времену хладноће је обожавање, а и оставити грехе који су души лепи,

² Хадис, бележи Бухари, бр. 2856., и Муслим, бр. 30.

када се људи не боји, исто је обожавање или стрпити се над глађу и узнемиравању је обожавање, али постоји разлика између те две врсте обожавања.

Ко успостави обе врсте обожавања у срећи и тузи, у оном што се воли и у ономе што се не воли, такав је од Аллахових робова који страх неће осетити, нити ће за чим туговати. Над таквим сотона нема власт, јер га Бог чува, али га сотона некад може преварити, јер сваки роб бива искушан са немарношћу, са страшћу и са љутњом. И сотона прилази човеку на ова три врата, а Бог је сваког човека искушао са душевним прохтевима, са страшћу, са сотоном; искушао га је да види хоће ли се покоравати њима или своме Господару:

Ми вас стављамо на кушњу и у злу и у добру и Нама ћете се вратити.“ (Кур'ан, поглавље Ел-Енбија, 35)

3. Узвишени Бог наређује човеку, али му и душа наређује. Бог жели од човека да употпуни оно што Он воли од веровање и добрих дела, а душа жели да употпуни оно што она воли од иметка и страсти. Бог је напунио овај свет са стварима које Он воли попут свих врста покорности и делима којима се Њему приближавамо, а онај свет је напунио са

стварима које роб воли попут свих врста благодати у Рају.

Бог од нас жели рад за будући свет, а душа жели рад за овај свет. А веровање је пут спаса и светионик којим се истина разликује од заблуде, и којим се добро разликује од зла, а ово је срж искушења и проблема код људи.

Рекао је Узвишени Бог:

Мисле ли људи да ће бити остављени на миру ако кажу: "Ми верујемо!" и да у искушење неће бити доведени? А Ми смо у искушење доводили и оне пре њих, да би Аллах сигурно указао на оне који говоре истину и на оне који лажу.

(Кур'ан, поглавље Ел-Анкебут, 2-3)

Ја не правдам себе, та душа је склона злу, осим оне којој се Господар твој смиљује. Господар мој заиста прашта и самилостан је. (Кур'ан, поглавље Јусуф, 53)

Пропис обожавања:

У земљи се по њеној природи може од биљака засадити и слатко и горко биље, као што је и земља урођене природе човека, прима оно што се у њу засади, па човек који засади дрво тевхида (чврсто

веровање у једног истинског Бога), веровања и богобојазности, вечно ће убирати слатко у вечном Рају, а онај ко засади дрво неверства, незнања и греха, вечно ће убирати горко у вечном Паклу.

Највећа спознаја је да спознаш свога Господара и оно што си Му дужан. Признајеш незнање поред знања, да ти је дело непотпуно, да ти је душа пуна грешки, да слабо извршаваш Божија права, да си неправедан у својим односима према Њему...овакав је спознао Бога у правом смислу и он је истински роб и истински учењак. Па ако учини добро дело, види да је то Божија благодат, па ако му га Бог прими, он схвати да је то друга благодат, па ако му га умногостручи, схвати да је то трећа Божија благодат, а ако му га одбије и не прими, онда је то због тога што се Богу не долази са таквим делом. А ако учини грех, види га као Божије окретање од њега и збацивање плашта Божије заштите. Ако га казни за грехе, види праведност, а ако га не казни види милост, а ако му опрости, онда је то из Његове милости и почести.

Све што је на небесима и на Земљи је слуга Богу, Владару истинском.

Свака слуга мора да призна да је Божија слуга кроз стварање и исламски верозакон. Ти си Божија

слуга кроз стварање, јер те створио, влада и управља тобом. Ти си Му слуга. Даје ти ако хоће, а ако хоће спречи. Ако жели учини те богатим или сиромашним. Ако жели даће ти упуту или те оставити у заблуди.

Ако жели поживи те, а ако жели усмрти те. Силни и Милостиви ради с тобом шта жели сходно оном што изискује Његова мудрост и милост. Исто тако си Му роб кроз шеријат (исламски верозакон) где си обавезан да Га обожаваш сходно оном што је прописао, да чиниш шта ти је наређено и избегаваш оно што ти је забрањено, а верујеш у Њега, како би био срећан на овом и на будућем свету.

Сва створења су сиромашни према Богу Узвишеном, и то сиромаштво се дели на две врсте:

1. Присилно сиромаштво, а то је сиромаштво свих створења ка Богу у постојању, покрету, управљању и животу и у оном што им је потребно.

2. Одабрано сиромаштво које је плод две спознаје: спознаје роба свога Господара и спознаје роба самога себе. Па ко спозна Бога као општег власника богатства, мора да спозна себе као општег сиромаша, па ће устрајати на путу обожавања све до своје смрти.

***О људи, ви сте сиромаси, ви требате
Аллаха, а Аллах је независан и хвале достојан.
(Кур'ан, поглавље Фатир, 15)***